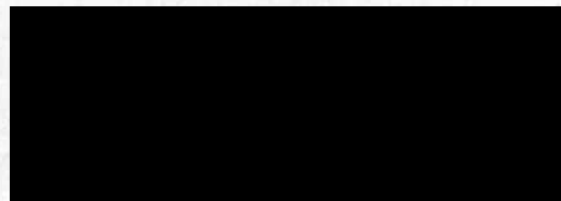

Alkotmánybíróság

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: IV/ 0 0 1 6 8 - 2 / 2024		
Érkezett: 2024 MÁRC 07.		
Érkezés módja		
☐ POSTÁN	☒ @	☐ EGYÉB:
Példány: 1	Melléklet: 1	Kezei iroda: 2

nyilatkozata

az [redacted] indítványozónak (képv.: dr. Balogh Brunó egyéni ügyvéd

IV/168/2024. sz. ügyben

Alkotmánybíróság

Ügyszám I.f.-on: IV/168-1/2024.

Tisztelt Alkotmánybíróság! Tisztelt Főtitkár Úr!

Alulírott, dr. Balogh Brunó egyéni ügyvéd ([REDACTED]), Ügyfelem, az [REDACTED]
[REDACTED] M/1 alatt
csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőként az alábbi

nyilatkozatot

terjesztjük elő, figyelemmel a T. Főtitkár úr fenti sz. alatti tájékoztatására.

I. Befogadhatósági feltételek fennállása

Mindenekelőtt rá kell mutatnunk, hogy a tájékoztatásban írtaktól eltérően a jelen ügyben a Kúria támadott végzésében nem a felszámolási eljárás *lefolytatására* jelölte ki az eljáró bíróságot, hanem annak továbbfolytatására. Tette ezt annak ellenére, hogy a felszámolási eljárás egyébként jogerősen megszüntetésre került a Szegedi Ítéltábla által, ezen döntés ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmet pedig a Kúria a Végzéssel visszautasította, tehát a jogerő és kötéserő feloldásra nem került az arra szolgáló eljárásban.

Álláspontunk szerint a tárgyi Végzés az ügy érdemében hozott végzésnek minősül, melyre figyelemmel az Abtv. 27. §-ában foglalt feltételek maradéktalanul fennállnak.

A T. Főtitkár úr tájékoztatott minket arról, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az eljáró bíróságot kijelölő végzés nem minősül a per érdemében hozott, illetve a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek, mivel az éppen hogy megindítja az eljárást.

Rá kívánunk mutatni arra ugyanakkor, hogy a tárgyi Végzés csupán megnevezésében az eljáró bíróságot kijelölő végzés, azonban tartalma szerint nem kijelölésre került sor, hanem a Kúria egy jogerősen megszüntetett eljárás tekintetében, jogalap nélkül, formális megelőző eljárás nélkül utasította a törvényszéket, hogy folytassa az eljárást. Erre utal a tárgyi Végzés [35] bekezdése is, melyben a Kúria az alábbiakat hagyta meg az elsőfokú bíróságnak:

„A Kúria kiemeli, hogy a [20] bekezdésben foglaltak miatt a Kúria kijelölő végzése folytán a Szegedi Ítéltábla végzéséhez joghatályok nem fűződhetnek, vagyis a felszámolási eljárás sem tekinthető megszüntetettnek. A Pp. 240. § (1) bekezdés e) pontja nem önálló eljárás megszüntetési okot szabályoz, hanem az illetékesség hiányának megállapításához kapcsolódik, rendeltetése csupán az ügy áttétele vagy más bíróság kijelölése esetén az eljárás megindításához fűződő joghatások feloldása. A jelen esetben a Szegedi Ítéltábla tévesen rendelkezett – tartalmilag – az illetékesség hiányának megállapításáról, így az eljárás megszüntetésnek joghatásai sem állhatnak be. Nem kötik a Szolnoki Törvényszéket a Szegedi Ítéltábla végzésének a „szükséges intézkedések megtételére” vonatkozó rendelkezései sem. A Szolnoki Törvényszéknek az eljárást annak jelenlegi szakaszától kell folytatnia, a Pp. szabályait a felszámolási eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel alkalmazva.”

A Végzés tehát bár formailag az eljáró bíróság kijelöléséről rendelkezett, ugyanakkor tartalmilag az nem feleltethető meg a Csődtv. 6. § (3) bek. szerint a felszámolási eljárásban is alkalmazandó Pp. 31. § szerinti kijelölésnek.

A Pp. 31. § alapján ugyanis a kijelölésre jogosult bíróság valóban egy eljárás *lefolytatására* vonatkozóan jelöli ki az eljáró bíróságot. A kijelölést – figyelemmel a Pp. 31. § (1) bekezdésére – logikailag és szükségszerűen megelőzi a hatásköri és illetékességi vita, mely az érintett bíróságok előtt folyamatban lévő eljárások áttételét, illetve az eljárás megszüntetését követő áttételét jelenti – mint

történt az jelen esetben, ugyanis a Szegedi Ítéltábla a Pp. 240. § (1) bekezdés e) pontja alapján, azaz az illetékesség hiányára figyelemmel szüntette meg a felszámolási eljárást.

Miután a kijelölés az eljárás megszüntetését követi, ezért az eljárás *lefolytatása* – mely kifejezést a T. Főtitkár úr is használt – továbbá az eljárás *továbbfolytatása* eltérő jogkövetkezményeket takar: előbbi esetben ugyanis egy *másik* eljárást az elejétől kezdve le kell folytatni – mint arra vonatkozó iránymutatást a Szegedi Ítéltábla [18] bekezdése is helytállóan tartalmazott –, mintha soha nem lett volna korábban eljárás – erre vonatkozó utalást szintén tartalmaz helytállóan a Szegedi Ítéltábla végzése annak [20] bekezdésében. A hivatkozott bekezdések szerint:

„[18] Az ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság végzését a Cstv. 6. § (3) bekezdés, valamint a Pp. 389. § folytán alkalmazandó Pp. 383. § (2) bekezdése alkalmazásával megváltoztatta és a Pp. 240. § (1) bekezdése szerint elrendelte az eljárás hivatalból megszüntetését, mely azonban kizárólag a Szolnoki Törvényszék előtti eljárásra irányadó.”

[...]

„[20] Ezen rendelkezésekkel azt kell elérni, hogy olyan helyzet alakuljon ki, mintha a nem illetékes Szolnoki Törvényszék egyáltalán nem folytatott volna eljárást (BH2017. 26. szám alatt közzétett eseti döntés).”

Ezzel szemben az eljárás *továbbfolytatása* azt jelenti, hogy az eljárás nincsen megszüntetve; ugyanaz az eljárás folyik tovább, mintha annak megszüntetésére nem került volna sor. Ez ugyanakkor a jelen ügyben természetesen valótlan, hiszen a Szegedi Ítéltábla jogerős végzése nem került a Kúria által hatályon kívül helyezésre.

Az Alkotmánybíróság joggyakorlata során többször rámutatott arra, hogy annak vizsgálata során, hogy egy döntés az ügy érdemében hozott döntésnek minősül-e, nem a döntés megnevezése, vagy a formálisan alkalmazott jogszabályhely, hanem a döntés joghatásának van jelentősége.

Itt hivatkozunk a 3392/2023. (VII. 27.) AB végzésre, melyben az Alkotmánybíróság érdemi döntésnek tekintette a fizetéseképtelenség megállapítását és a felszámolás elrendelését. Érvelése során az Alkotmánybíróság kiváltképp arra volt figyelemmel, hogy a döntés az adós jogi helyzetét lényegesen befolyásolta, melyre figyelemmel érdemi döntésnek tekintette az ilyen döntést (Indokolás [7] és [9] bek)

A jelen ügyben tehát nem – az Alkotmánybíróság gyakorlata által érdemi döntésnek nem tekintette – az eljárás folyamán hozott közbenső döntésről van szó, erről akkor lehetne szó, ha a felszámolási eljárás egyébként jogerősen nem került volna megszüntetésre.

Ezzel szemben – a panaszban kifejtettek szerint – a felszámolási eljárás jogerősen megszüntetésre került, a felülvizsgálati kérelmet a Kúria visszautasította. A megszüntetett felszámolási eljárás befejezettségének ténye így nem képezheti vita tárgyát.

A felszámolási eljárás befejezettségétől pedig függetlenül kell vizsgálni a kijelölő végzés joghatását. Az ugyanis nem csupán – a korábbitól egyébként független – felszámolási eljárás lefolytatására jelölte ki a bíróságot, akként, hogy az eljárást a hitelező eredeti kérelmének beadásától kezdve újra kell lefolytatni mintegy új eljárásként – ahogyan arra a Szegedi Ítéltábla utasította az elsőfokú bíróságot – hanem a már megszüntetett eljárás folytatására utasította totálisan jogellenesen az elsőfokú bíróságot. Ez ugyanakkor joghatását tekintve – figyelemmel arra, hogy hangsúlyozzuk, a felszámolás megszüntetésre került, tehát még a fizetéseképtelenség ténye sincs jogerősen megállapítva (!) – egyenlő azzal, mintha a Kúria arra utasította volna az elsőfokú bíróságot, hogy a hitelező kérelmének vizsgálatát, az arra vonatkozó adósi nyilatkozatok megtételét, a felszámolás elrendelését megelőző eljárás lefolytatását ugorja át, vegye adottnak az adós fizetéseképtelenségét – hiszen a megszüntetett felszámolástól eltérően, a megszüntetést követően nem került adós fizetéseképtelensége ismételt megállapításra – és folytassa le a felszámolási eljárást. A Kúria tehát azzal, hogy a felszámolás *továbbfolytatására* utasította a Szolnoki Törvényszéket, olyan állapotot idézett elő, melyben az

adós fizetése képtelenségének megállapítására, a felszámolás elrendelésére az arra jogosult bíróság formális döntése nélkül került sor.

Ez nyilvánvalóan és súlyosan sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, hiszen a felszámolás jogerős megszüntetését követően adósnak egy új eljárásban nem volt lehetősége arra, hogy a hitelező kérelmével szemben védekezhessen, nyilatkozatait előadhassa, azaz megelőzhesse, hogy fizetése képtelenségét a bíróság (ismételten) megállapítsa.

A Kúria végzése azért sem tekinthető egy eljárásban közbenső döntésnek, mert az eljárás jogerősen lezárásra került, a Szegedi Ítéltábla végzése, illetve a Kúria felülvizsgálati kérelmet visszautasító döntése e felől kétséget nem hagy; innentől fogva ugyanakkor nincs folyamatban lévő eljárás, melybe „közbenső” döntés, azaz nem érdemi döntés lenne a Kúria végzése.

Nyomattékkal kívánunk utalni arra, hogy amennyiben az Alkotmánybíróság érdemben nem bírálja el az alkotmányjogi panaszt, úgy a Szolnoki Törvényszék a felszámolási eljárást teljes terjedelmében lefolytatja, az adóst felszámolja, vagyonát értékesíti, szerződéseit megszünteti, vagyonát a hitelezők között szétosztja, azaz a felszámolási eljárás lefolytatását követően az alkotmányjogi panasz semmilyen jogvédelmi hatást nem tud kifejteni.

Erre figyelemmel alappal következünk arra, illetve alappal feltételezhetjük, hogy felszámolás esetén a jogvédelmi hatás akkor juthat kifejtésre – és ezért az a döntés tekinthető az eljárás során érdemi döntésnek – mely a felszámolási eljárás folyamatba tételezt jelenti, rendes körülmények között a fizetése képtelenségét megállapító és a felszámolást elrendelő végzés, kivételes esetben pedig minden olyan egyéb döntés, mely alapján felszámolási eljárást kell lefolytatni.

Hivatkozunk a 23/2018. (XII. 28.) AB Határozatban írtakra e körben, ahol az Alkotmánybíróság az alábbiakat állapította meg:

„Az Ügyrend 32. § (3) bekezdése alapján általában nincs helye alkotmányjogi panasz benyújtásának a Kúria hatályon kívül helyező és új eljárásra utasító határozatával szemben, mert az eljárás ebben az esetben még folyamatban van. E vonatkozásban az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy kivételesen nem támasztható az indítványozóval szemben az az elvárás, hogy csak az új eljárást követő rendes jogorvoslati lehetőségek kimerítése után nyújthassa be alkotmányjogi panaszát, mert az alkotmányjogi panaszában kifejtett alaptörvény-ellenes sérelem tekintetében az eljárás lényegében már lezárult, továbbá a Kúria iránymutatásának megfelelően lebonyolított új eljárásban már kizárt az alaptörvény-ellenesség orvoslása. A Kúria ítéletének megfelelően megismételt eljárásban hozott döntés szükségképpen alaptörvény-ellenes lenne”

Amennyiben a fenti kifejtettek ellenére nem is lenne megállapítható, hogy a Kúria Végzése joghatását tekintve a felszámolás „újraelrendelését” is jelentené, úgy nyilvánvaló, hogy az a Kúria által hatályon kívül nem helyezett, jogerős ítéltáblai végzés *quasi* hatályon kívül helyezését jelenti joghatását tekintve, hiszen a Végzés olyan utasítást hagy meg a Szolnoki Törvényszéknek, mintha a jogerős megszüntető végzés hatályon kívül helyezésre került volna, azaz ahhoz semmilyen joghatás nem fűződne (ezt a Kúria végzése egyébként *expressis verbis* ki is mondja: „A Kúria kiemeli, hogy a [20] bekezdésben foglaltak miatt a Kúria kijelölt végzése folytán a Szegedi Ítéltábla végzéséhez joghatályok nem fűződhetnek, vagyis a felszámolási eljárás sem tekinthető megszüntetettnek” ([35] bekezdés). Másképpen fogalmazva: A Kúria Végzése olyan helyzetet teremt, mintha a Szegedi Ítéltábla Végzéséhez fűződő joghatások felülvizsgálati eljárás keretében kerültek volna teljes egészében feloldásra, tehát a Végzés a jogerős megszüntető végzés teljes jogerejét, illetve a határozat teljes kötőerejét érinti, annak feloldásával. Önmagában azt nem kifogásolnánk, ha – mint arra a Kúria utalt – a kötőerő feloldása kizárólag az illetékességi kérdésben történt volna, ugyanakkor egy kijelölés során a megszüntetéshez vonatkozó jogerő, illetve kötőerő nem kerülhet feloldásra, arra csak felülvizsgálat keretében kerülhetett volna sor.

Márpedig ilyen tartalmú döntéssel szemben a fent hivatkozott 23/2018. (XII. 28.) AB Határozat szerint van helye alkotmányjogi panasznak, figyelemmel arra, hogy a „megismételt eljárásban” (itt értsd: az újraindított felszámolási eljárásban) már kizárt az alaptörvény-ellenesség orvoslása, hiszen egy már

lefolytatott felszámolási eljárás után benyújtott alkotmányjogi panasz esetén logikailag kizárt olyan döntés meghozatala, mely az alapjogsérelem (további) megakadályozására alkalmas lenne.

Fontos rámutatnunk, hogy a Kúria döntése egyebekben példátlan módon szembe megy a jogerővel álláspontunk szerint, mely mindenképpen az Alkotmánybíróság hathatós közbeavatkozását igényli, az ilyen precedens megteremtése ugyanis a jogerő intézményét erodálja, teszi szükségtelessé, mely a jogállamiság, jogbiztonság egyik sarokköve.

Végezetül ki kívánjuk emelni, hogy az indítványozó célja nem az, hogy a Kúria végzésének megsemmisítésével egyáltalán ne folyjék felszámolási eljárás, csupán az, hogy az arra illetékes, kijelölt, tehát ténylegesen eljárni jogosult bíróság előtt az elejétől kezdve történjen meg az eljárás, és a felszámolást ne egy olyan bíróság folytassa le, akinek illetékessége törvény szerint kizárt.

***

A fentiekre figyelemmel kérjük az Alkotmánybíróságot, hogy alkotmányjogi panaszunkat érdemben is elbírálni szíveskedjen a később már nem orvosolható jogsérelem megakadályozása, elhárítása érdekében!

Egyebekben a T. Főtitkár úr által kért meghatalmazás melléklatként másolatban csatoljuk. Álláspontunk szerint a Társaság nincs felszámolás alatt, a meghatalmazáson ezért nem került az „f.a.” megjelölés feltüntetésre.

A korábbi indítványunkban foglaltakat egyebekben változatlanul fenntartjuk. Az indítvány kiegészítésére a jogot fenntartjuk, egyebekben előadjuk, hogy az indítvány vonatkozásában további kiegészítést kívánunk előterjeszteni az Ügyrend 35. § szerinti határidőig.

Budapest, 2024. 03. 06.

Tisztelettel:

Dr. Balogh Brunó ügyvéd